

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Vrsuarii Episcopi & confessoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

scere, ex libro nostro, quem de veteribus martyribus composuimus, manifestò intelliget.

VITA S. VRSMARI EPISCOPI Confessoris. ex ea que est per Ratherium Episcopum Veronensem. Migravit ex hac vita anno Domini

18. Aprilis. Patria S. Vrsuarii.

Beatu8 Vrsuarus Episcopus bonorum omni preconio dignus, pago Theoracensi, & villa quæ vocatur Fleon, oriundus, a Domino electus per prædestinationem, priusquam secederet per originem. Grauidæ namque matris de eo, apparuit quidam venerandus senex per sum in manu sua tenens puerulum pronuntiã. Accipe, inquit, hunc puerulum nutriendum. Matrem verò fames eandem tunc temporis oppresserat. Vnde mulier respondens, Domine, in tanta famis magnitudo nos exagitat quomodo igitur puerum nutriam? At ille mox candidum offerens panem, dixit: Hoc illum pane nutries. Quem accepisset mulier valde inter eius manus extulit prorsus vt ingenti admiratione capta mulier ostendit eum inspiceret, versaretque: ac tandem interrogans quid est hoc, inquit; cui ille: Noli mirari: Ego namque paritura es qui de regno aliquam Chæritatem partem lucrifaciet. Quod postea verum fuisse multis egregiè documentis ostendit. Tantam enim gratiam à Domino est consecutus, vt eum in pabulo diuini verbi reficeret, qui ad eum colloquendi venirent.

Viso matris eius.

Traditur sacerdotis literis imbuendus.

Editus itaque puer Vrsuarus est vocatus, et traditus doctõibus sacrarum scripturarum, qui eum & artium maximarum disciplinis, quibus integritate tam excellenter imbuerunt, vt

sciente etate
onem facer
pore castus
affabilis vn
cher, prude
ramia serer
pitate rete
ita inflamm
neque locu
teret. Iam i
vt nihil cum
te videretur
Pastorale
Domini sub
in maximam
rum curam t
uis hora sang
Orphanorum
eximus, vin
mere pulche
poris verò d
plicare valea
dibus, nulla
& parco vita
suffentari, ni
tanta vitæ au
monia vires
ve cuncti vo
pollent. No
nostra de cel
ferit. Nam t
fluebat suavi
sent. Nec de
qui incurfus

sciente ætate nihil in eo quod ad summam perfecti-
onem faceret, desiderari videretur. Erat enim cor-
pore castus, mente incorruptus, amabilis cunctis,
affabilis vniuersis, animo benignus, corpore pul-
cher, prudentia callens, fortitudine vicens, tempe-
rantia serenus, iustitia seuerus, mansuetudine ac-
pienter refertus: denique charitate erga proximos
ita inflammatus vt nullum omninò neque tempus,
neque locum sine proximi ædificatione transmit-
teret. Iam indè à puero ita se cælestibus addixerat
vt nihil cum terrena concretione commercij habe-
re videretur.

Pastoralem deindè cathedram adeptus, tanta
Domini sublimatus est gratia, vt mortales omnes
in maximam sui admirationem traheret. Anima-
rum curam tanta sollicitudine administrabat vt qua-
uis hora sanguinem pro eis fundere non dubitasset.
Orphanorum nutritor, & viduarum defensor fuit
eximius, vinculosque è vinculis & captiuitate redi-
mere pulcherrimū sibi inprimis esse ducebat. Cor-
poris verò domitor quantus fuerit quis dignè ex-
plicare valeat? Annis nouem ac decem hebdoma-
dibus, nulla panis alimonia vsus, cibo adèd tenui
& parco vitam sustentauit vt nemo mortalium eo
sustentari, nisi diuino miraculo posset: & tamen in
tanta vitæ austeritate tantaque cibi & potu parci-
monia vires corporis adèd robustæ permanebant
vt cuncti vocis grauitatem satis in eo mirari non
possent. Non dubium quin ex illo pane, qui pro
nostra de celo redèptione descendit, eas vires hau-
serit. Nam tanta ex eius ore facundia & sermonis
fluere suauitas vt ab eo agrè mortales diuelli pos-
sent. Nec deerat virtus ad effugandos hostis anti-
qui incurfus.

Erat

Virtutes
eius.Creatur Am-
tistes.Benignitas
eius in pau-
peres.Nota mira-
bilem absti-
nentiã.Facundia
eius.

Potestas eius in demones.

Erat quoddam monasteriū quod Malbodiu[m] dicitur duodecim ferme miliaribus a sua provincia distans cœnobio, in quo sacrarum virginum Deo famulabatur: quarum vnā malignus nauissit spiritus cœpit laniandō vehementer vexare, vt ceteræ omnes immodico pauore præ trepidarent, similemque calamitatem fieri scerent. Quo audito Episcopus ilicō eam beri iussit: exhibiramque sacro oleo inunxit: tinūs ab immundo liberauit. Alio quoque puellam aliam dæmonio plenam, vinculis reis, propter impotentem dæmonis strictam eadem virtute liberauit. Habebat ctus in Malbodjensi monasterio neptem etiam, quam paruulam olim sanctæ Aldegundis mendauerat. Huc iam adulta sæuo ad opem te in gutture laborare cœpit, vt medici salutem polliceri vellent, nisi carne incisa ferreo morbum foras trahi pateretur. Hoc illis iam facere cogitantibus superueniens & ingēti erga tenerem virginem misericorditatus, medicos ab eo prohibuit, aitque: Confidētia, in immensa Domini nostri Iesu Christi te, qui potens est ab hac te infirmitate eripere: dictis se totum ad Dominū pro eius salute candum composuit: ac nocte illa in precibū cta mane virgo sacra fugato morbo sana incolumis inuēta est. Eodem tempore agrodam intra eiusdem monasterij septa, despectulute decumbebat, quæ per virum sanctum lutiferæ Crucis integræ sanitati, cunctis pefcentibus, restituta est.

Post hæc facer Antistes cū paulatim

Signo Crucis morientem sanat.

VITA S. EL
 Atchiepiscopi
 in eiusdem
 tyrio coronati
 Episcopus v
 Eatus Elpi
 bus magna
 tam intit
 pecta vita inno
 trarentur, me
 recipue Christ
 um curarunt.
 philosophia co
 am suorum sco
 atus amore ino

odium corporis viribus ad caelestem patriam arden-
 ter aspiraret, ne commissum sibi gregem sine pa-
 tris corpore relinqueret, annuente Domino, sanctum Er-
 minus cum minimis viris cunctis mirifice virtutibus ornatum
 successorem elegit, ac populo acclamante pontifi-
 ce pronunciauit. Ipse vero moribus & annis ma-
 gis digna meritorum suscepturus premia, ad cae-
 lestia regna migravit ac cunctis sane maximū
 desiderium reliquit. Corpus illius à discipulis
 religioso compositū officio, honorifice admodum
 sepultum est in montis cacumine, cuius radicibus
 extructum adiacet monasterium Virgini matri sa-
 cratum: ubi diuina bonitas reliquiarum virtutē quo-
 tidie demonstrare dignatur ad laudem & gloriam
 maiestatis suae, cuius honor, decus & potestas per-
 manet sine fine. Amen. Facta est translatio eius ad
 monachium Hannoniae oppidum anno 1405, post e-
 uationem, quae facta est anno 823.

S. Erminus
 succedit S.
 Vtmaro.

Obiit viæ
 sanctus.

HOC DIE
 IENS
 EXHIB
 CORDIA
 ONFID
 ILI BO
 RIPETE
 LUTE
 RECIB
 NA PU
 EGRO
 EL PER
 UM SI
 ANE
 M LAB

ITA S. ELPHEGI CANTVARIENSIS
Archiepiscopi & martyris. ex ea qua est per Osber-
ton eiusdem Cantuariensis Ecclesie Abbatem. Mar-
tyrion coronatus est anno Domini 1012. etatis suae 59.
Episcopatus vero 7.

Beatus Elphegus splendidissimis ortus natali-
 bus magna prudentia & summa humilitate vi-
 tam instituit. Parentes eius cum indole per-
 pectā vitæ innocentiam animique ingenmitatē ad-
 mirarentur, merito eum & artium maximarum &
 precipue Christianæ religionis disciplinis imbuen-
 dum curarunt. Ipse vero haud mediocriter iam in
 philosophiæ cognitione versatus omnium studio-
 rum suorum scopū vnicum, Christum sibi præfixit.
 Quis amore incredibiliter flagrans vt totum se su-

19. Aprilis.

N

aquilli-